

Dagen, at han har ment, at der skulde gaa yderligere 600,000 Kr. med under Folketingsbehandlingen, saa vilde der være Balance, og naar man saa vilde tale om de 2 Millioner paa Tillægsbevillingsloven og den ene Million til nye Love, saa kunde han sige: Der staar 3 Mill. Kr. til ekstraordinære Forsvarsbevillinger, som jeg ikke havde tænkt skulde staa der, og man vil derefter finde, at det stemmer. Saaledes har ganske sikkert den højtærede Finansministers Stilling været. Men nu er der altsaa blevet 600,000 Kr.s Underskud, og det kan dog ikke have været Finansministerens Mening at forelægge et Forslag, om hvilket han vidste, at naar det havde passeret Folketinget, vilde det vise Underskud, det er ganske stridende mod hele hans Program.

Naar nu den højtærede Finansminister siger, at jeg, d. v. s. som Repræsentant for Højrepartiet, ikke ønskede at gaa videre end til 6½ Mill. Kr. i nye Skatter, men at han heldigvis fik 10 Mill. Kr., og Ministeren saa tilføjede: Hvorledes vilde Budgettet være kommet til at se ud, hvis han havde fulgt mig, saa ligger deri en Paastand, der ikke er rigtig. Jeg siger ikke, at det ikke kunde være rigtigt, at jeg har ment, at 6½ Mill. Kr. var tilstrækkeligt under de givne Forhold. Jeg forbeholder mig til tredje Behandling at undersøge det nærmere. Den højtærede Minister vil jo ikke forudsætte, at jeg kan det hele udenad, jeg har ikke som han en Lommebøg, hvor jeg har skrevet alle de Tal fra den Gang op, saa jeg kan ikke nu konstatere det. Men jeg vil gaa ud fra, at det er rigtigt. Den højtærede Minister er jo enig med mig i, at Forudsætningen var, at de 3 Mill. Kr. Forsvarsudgifter skulde afholdes ved det Laan, som han fik senere, men som han ikke fik stort nok. (*Finansministeren* [N. Neergaard]: Eller af Kassebeholdningen!). Ja, i hvert Fald skulde de ikke afholdes som ordinær Udgift, lad os sige det. De 1½ Mill. Kr. i Indtægtsskat, som den højtærede Minister taber paa Grund af sin egen Foranstaltning, havde jeg regnet med. Naar vi til de 6½ Mill. Kr. lægger de 3 Mill. Kr. i Forsvarsudgifter og de sidstnævnte 1½ Mill. Kr., saa bliver det 11 Mill. Kr., og hvis den højtærede Minister havde haft de 11 Mill. Kr. nu, vilde han have haft tilstrækkeligt. (Afbrydelse af Finansministeren). Hvis man paa Finansloven lader de 3 Mill. Kr. gaa ud og sætter 1½ Mill. Kr. i Indtægts- og Formueskat ind og saa de 6½ Mill. Kr., som den højtærede Minister bebrejdede mig, saa vilde det have

været ganske udmærket baade til det ene og til det andet, baade til Tillægsbevillingerne og til Nybevillingerne paa § 27. Der er slet ikke nogen som helst Tvivl derom. Naar den højtærede Finansminister kommer hjem og ser det efter, vil han sige om mig: Han havde Ret. (*Finansministeren* [N. Neergaard]: Det er ganske forkert!). Ja, saa vil jeg forbeholde mig at komme tilbage til Sagen, naar den højtærede Minister har vist mig, hvorfor det er ganske forkert, eller maaske vi kan blive enige om at komme tilbage dertil samtidig med det andet, som jeg ønsker at komme tilbage til ved tredje Behandling. Jeg synes, at det er saa uimodsigeligt som noget, at hvis der ikke stod de 3 Mill. Kr. paa Budgettet — og det var vi enige om, at der ikke skulde staa —, og naar der stod 1½ Mill. Kr. mere i Indtægtsskat — og det var jo den højtærede Ministers Ønske, at der skulde staa, og det var ogsaa i Juni vort Ønske, at det skulde have været saaledes —, saa vilde Budgettet have været forbedret med 4½ Mill. Kr.

Jeg vil dernæst gerne sige et Par Ord om den højtærede Ministers Stilling til Spørgsmaalet om Fremtiden i det hele taget. Jeg maa sige, at jeg kunde ikke genkende den højtærede Finansminister fra i Fjor. I Fjor under Behandlingen af Skattelovene var den højtærede Ministers Syn pessimistisk; der vilde ikke kunne gaa det ind, som vi mente, og uagtet vi var helt inde i et nyt Finansaar, kunde vi ikke en Gang faa Lov til at tage noget Hensyn til det forløbne Aars Resultater (*Finansministeren* [N. Neergaard]: Ikke det?). Ja, at der faktisk til sidst blev taget Hensyn dertil, er sikkert nok, men vi behøver blot at efterse den højtærede Ministers Taler for at se, i hvor høj Grad man maatte vogte sig for baade at diskutere noget paa Fremtiden og drage Slutninger fra Fortiden. Men i Dag — ja, mine Herre, vi staar 14 Dage før Udløbet af det indeværende Finansaar, og nu siger den højtærede Finansminister, at under de Forhold, som nu er til Stede, og som jeg har skildret i min Tale, kan vi gøre sikker Regning paa, at der efter 31. Marts 1914 vil blive et Overskud af saadant noget som 4½ Mill. Kr. paa Statsregnskabet for 1913—14, det Finansaar, der endnu ikke er begyndt. Det kalder jeg et optimistisk Syn. Jeg vilde ikke garantere som den højtærede Finansminister. Det kan være, at det gaar saaledes, men det kan ogsaa være, at det, som det ærede 4de kongevalgte Medlem (Estrup) sagde, gaar